

цитѣ и пѣвците и ме прати по диаяволите. Сега, ти иди по дияволите! . . .

И Щурецътъ прѣзрително оставилъ голѣмия богаташъ. Като чула това Свѣтулката, отказала се отъ Мравея и не искала да се ожени за него.

— Колко ти струва богатството, казала тя, когато твоята душа за хубостъ не жадува — отъ пѣсень не отбира.

ДѢТСКИ МАРШЪ.

Да идемъ къмъ балканитѣ,
Да идемъ къмъ горитѣ,
Да видимъ великанитѣ,
Гнѣздата на орлитѣ!

Потока бистъръ среброгривъ,
Водитѣ си дѣ пѣни,
Кждѣто борѣтъ снѣженъ, дивъ
Вдига вършье си зелени.

Кждѣто горския пѣвецъ
Пѣсни си волни лѣе,
Кждѣто вѣчниятъ Творецъ
Далечъ отъ настъ живѣе.

Идете къмъ балканитѣ,
Идете при орлитѣ,
Свобедни тамъ ще станете
Отъ грижи, скѣрби люти!

Цв. П.

